

Nr 88.

Ankom till riksdagens kansli den 28 maj 1927 kl. 12 m.

Memorial i anledning av kamrarnas skiljaktiga beslut ifråga om förslag till lag om ändring i vissa delar av lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

I en till riksdagen den 22 mars 1927 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 244, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen, utom annat, att antaga vid propositionen fogat förslag till lag om ändring i vissa delar av lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

Enligt Kungl. Maj:ts förslag hade 67 §, första stycket, följande lydelse:

»Väg skall hållas fri från hinder av is och snö i den utsträckning, som med hänsyn till därå förekommande samfärdsl är erforderlig; dock må Konungens befallningshavande, när skäl därtill provas föreligga, medgiva, att väg, oaktat automobiltrafik därå är tillåten, hålles öppen allenast i den omfattning, som kräves för samfärdsl med fordon, som framföres av dragare. Där så tarvas, skall vägen märkas ut.»

I bland annat en av herr *Gabrielson m. fl.* i ämnet väckt motion I: 336 hade hemställts, att ifrågavarande stadgande måtte givas följande lydelse:

»Konungens befallningshavande övervakar, att väg vintertiden behörigen öppenhålles. Ej må det fordras, att vägen hålles fri från hinder av snö och is i större omfattning än som kräves för samfärdsl med fordon, som framföres av dragare, med mindre Konungens befallningshavande annorledes förordnat. Där så tarvas, skall vägen märkas ut.»

I sitt utlåtande (nr 69) i anledning av förenämnda proposition och de i ärendet väckta motionerna hade utskottet föreslagit riksdagen att för sin del antaga ett förslag till lag om ändringar i väglagen, i vilket förslag ifrågavarande stadgande, avfattat i övrigt likalydande med Kungl. Maj:ts förslag, skulle utgöra 67 § i lagen.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har andra kammaren bifallit utskottets hemställan, under det att första kammaren bifallit den ovanberörda av herr *Gabrielson m. fl.* väckta motionen.

Då kamrarna således stannat i skiljaktiga beslut, har det ålegat utskottet att söka åstadkomma en sammanjämkning mellan dessa beslut. Utskottet har trots sig finna, att en lämplig lösning av frågan skulle kunna vinnas

genom antagande av nedan framställda förslag. Utskottet får sålunda hemställa,

att riksdagen må, båda kamrarna med frånträdande av sina förut härutinnan fattade beslut, för sin del antaga följande förslag till ändrad lydelse av 67 § lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

67 §.

Konungens befallningshavande övervakar, att väg vintertiden behörigen öppenhålles. I fråga om väg, varå automobiltrafik är tillåten, ankommer det på Konungens befallningshavande att bestämma, huruvida vägen skall hållas fri från hinder av snö och is i sådan omfattning, som kräves för dylik trafik, eller allenast i den utsträckning, som erfordras för samfärdsel med av dragare framfört fordon. Där så tarvas, skall vägen märkas ut.

Stockholm den 27 maj 1927.

På jordbruksutskottets vägnar:

G. SEDERHOLM.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Sederholm, Nilsson* i Kabbarp, *Linders, Boberg, Sjöblom, Tjällgren, Lundell* och *Andersson* i Fältenborg; samt

från andra kammaren: herrar *Olsson* i Broberg, *Johansson* i Uppmälby, *Pettersson* i Bjälbo, *Carlström, Uddenberg, Björk, Olsson* i Rödningsberg och *Lindgren*.
